

Katecheze o Františku Xaverském

Papež se ve své týdenní katechezi věnoval evangelizaci svatého Františka Xaverského na Východě. Zopakoval, že jeho cesta ze Španělska do Indie nebylo nic lehkého. Dlouhá cesta lodí, neznalost jazyka, vzdálenost země, toto byly velké překážky tohoto úkolu. Řekl, že svatý František je pro dnešní křesťany vzorem.

17.05.2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Pokračujeme v našem katechetickém itineráři s několika příkladnými vzory apoštolské horlivosti...

Připomeňme si, že mluvíme o evangelizaci, o apoštolské horlivosti, o hlásání Ježíšova jména, a v dějinách je mnoho žen a mužů, kteří to dělali příkladným způsobem. Dnes si jako příklad zvolíme svatého Františka Xaverského: je považován, jak někteří říkají, za největšího misionáře moderní doby. Ale nelze říci, kdo je největší, kdo nejmenší... Je tolik skrytých misionářů, kteří i dnes dělají mnohem víc než svatý František Xaverský. Xaver je patronem misií, stejně jako svatá Terezie od Dítěte Ježíše. A misionář je to velký. A je jich mnoho, mnoho, kněží, laiků, řeholních sester, kteří jdou do misií... Dokonce i z Itálie. Vidím například... když přijde... příběh kněze jako kandidáta na biskupa: strávil deset let v misiích...

to je velké: jít mimo vlast hlásat evangelium. To je apoštolská horlivost. A tu musíme tolik pěstovat. Při pohledu na postavu těchto mužů, těchto žen se učíme. Svatý František Xaverský se narodil ve vznešené, ale chudé rodině v Navarře na severu Španělska v roce 1506. Odchází studovat do Paříže - je to světský, inteligentní, světácký mladý muž - tam se setkává s Ignácem z Loyoly. Ten mu dává duchovní cvičení a mění jeho život. A on opouští celou svou světskou kariéru a stává se misionářem. Stává se jezuitou, skládá sliby. Pak se stává knězem a vydává se evangelizovat, je poslán na Východ. V té době cesty misionářů na Východ znamenaly posláním do neznámých světů. A on jde, protože byl plný apoštolské horlivosti. Byl tedy prvním z velkého zástupu misionářů, misionářů zapálených pro moderní dobu, ochotných snášet nesmírné obtíže a nebezpečí, dosáhnout zemí a setkat se s národy

ze zcela neznámých kultur a jazyků, vedených pouze velmi silnou touhou dát poznat Ježíše Krista a jeho evangelium.

Za necelých jedenáct let vykonal mimořádné dílo. Misionářem byl víceméně jedenáct let. Cestování lodí bylo v té době velmi náročné a nebezpečné. Mnoho lidí zemřelo během plavby na následky ztroskotání lodi nebo nemocí. Dnes bohužel umírají, protože je necháváme umírat ve Středozezemním moři... Xaver strávil na lodích přes tři a půl roku, což je třetina celého trvání jeho misie. Na lodích stráví více než tři a půl roku, aby se dostal do Indie a pak z Indie do Japonska. Dost se pohybuje.

Přijíždí do indického Goa, hlavního města portugalského Orientu, kulturní a také obchodní metropole. Xaver si tam zřizuje svou základnu, ale nezastavuje se tam. Vydává se

evangelizovat chudé rybáře na jižním pobřeží Indie, učí děti katechismu a modlitbám, křtí a léčí nemocné. Pak během jedné noční modlitby pocítil, že musí jít za hranice Indie. Zanechal již započaté dílo v dobrých rukou a odvážně se vydal na Moluky, nejvzdálenější ostrovy indonéského souostroví. Pro tyto lidi neexistovaly žádné horizonty, šli dál... Takovou odvahu měli tito svatí misionáři! I ti dnešní, ano, nejedou lodí tři měsíce, ale letadlem 24 hodin, ale pak je to tam stejné. Musí se tam dostat a cestovat tak daleko, musí se usadit někde v lesích... A tak to je. A v té době na Molukách přeložil Xaver katechismus do místního jazyka a vyučoval ho. Jaké jsou jeho pocity, pochopíme z jeho dopisů. Píše: „Nebezpečí a utrpení, přijatá dobrovolně a výhradně z lásky a služby Bohu, našemu Pánu, jsou poklady bohaté na velkou duchovní útěchu. Zde by člověk za několik let

mohl přijít o oči z příliš mnoha slz radosti!“ (20. ledna 1548). Plakal radostí, když viděl Boží dílo.

Jednoho dne se v Indii setkal s Japoncem, který mu vyprávěl o své vzdálené zemi, kam se dosud žádný evropský misionář nevydal. A František Xaverský měl v sobě apoštolský neklid jít dál, dál, a tak se rozhodl co nejdříve odjet a dostal se tam po dobrodružné cestě na čínské džunce. Tři roky v Japonsku jsou velmi náročné kvůli podnebí, protivníkům a neznalosti jazyka, ale i zde zasetá semínka přinesou velké ovoce. Velký snílek Xaver v Japonsku pochopí, že rozhodující zemí pro misii v Asii byla jiná: Čína. Díky své kultuře, historii a velikosti vykonávala nad touto částí světa faktickou nadvládu. I dnes je Čína vskutku kulturním středobodem, s velkou historií, krásnou historií... A tak se vrací do Goa a krátce nato se znovu vydává na cestu s nadějí, že

vstoupí do Číny. Jeho plán však ztroskotal: zemřel u bran Číny, na malém ostrově Šang-čchuan u čínského pobřeží, kde marně čekal na možnost přistát na pevnině poblíž Kantonu. Dne 3. prosince 1552 umírá zcela opuštěný, jen vedle něj stojí Číňan, který na něj dohlíží. Tak končí pozemská pouť Františka Xaverského. Zestárl, kolik mu bylo let? Bylo mu už osmdesát? Ne... Bylo mu teprve šestačtyřicet, celý život se horlivě věnoval misii. Opustil civilizované Španělsko, veškerou svou kulturu, a dorazil do nejkulturnější země tehdejšího světa, do Číny, a zemřel před velkou Čínou v doprovodu Číňana. To vše je symbolem.

Jeho intenzivní činnost byla vždy spojena s mystickou a kontemplativní modlitbou, se sjednocením s Bohem. Nikdy nezanechal modlitby, protože věděl, že v ní je síla. Ať byl kdekoli, staral se

o nemocné, chudé a děti. Nebyl „aristokratickým“ misionářem: vždy se věnoval těm nejpotřebnějším, dětem, které nejvíce potřebovaly vzdělání, katechezi. Chudým, nemocným... Šel až na samou hranici péče. A tam rostl do velikosti. Láska ke Kristu byla silou, která ho hnala na nejvzdálenější hranice za neustálé dřiny a nebezpečí, překonával s ní neúspěchy, zklamání a sklíčenost, ba dávala mu útěchu a radost, že Krista následuje a slouží mu až do konce. Je to právě svatý František Xaverský, kdo vykonal tuto velkou věc, v takové chudobě a s takovou odvahou: kéž by nám dal trochu z této horlivosti, z této horlivosti žít evangelium a hlásat evangelium. Tolik mladých lidí, tolik mladých lidí dnes, kteří mají takový neklid a nevědí, co s tím neklidem dělat... Podívejte se na Františka Xaverského, podívejte se na obzor světa, podívejte se na národy, které jsou v takové nouzi, podívejte se na tolik lidí, kteří trpí, na

tolik lidí, kteří potřebují Ježíše. A jděte, mějte odvahu. I dnes existují odvážní mladí lidé. Myslím na tolik misionářů například v Papui-Nové Guineji, myslím na své přátele, mladé lidi, kteří jsou v diecézi Vanimu, a na všechny, kteří šli... tolik mladých lidí, kteří jdou evangelizovat po vzoru Františka Xaverského. Kéž nám všem Hospodin dá radost z evangelizace, radost z toho, že můžeme pokračovat v tomto velmi krásném poselství, které nás a všechny činí šťastnými. Děkuji.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
katecheze-o-frantisku-xaverskem/](https://opusdei.org/cs-cz/article/katecheze-o-frantisku-xaverskem/)
(12.04.2025)